

Шуменска поща

ЕСТНИКЪ ЗА КУЛТУРА, СТОПАНСТВО и ОБЩЕСТВЕННОСТ
УРЕЖДА КОМИТЕТЪ

Редакторъ: ДИМ. РАДЕВЪ

ИЗЛИЗА:

ЗА ГОД. 80 ЛВ., 6 М. 50 ЛВ., 3 М., 30 ЛВ

Редакция и администрация
Пл. „Царъ Борисъ“, тел. 140

СРЪДА и СЪБОТА

АБОНАМЕНТЪ:

ОБЯВЛЕНИЯ:

ТЪРГОВСКИ и ОФИЦИАЛНИ 2 ЛВ. СМ. КВ.

ИСТИНСКИЯТЪ ГРАЖДанинЪ

Той никога не се хвали. Не обича да го кичатъ съ вѣнци, а най-малко шумно да се изказватъ въ негова полза или пъкъ той лично съ гърмящи фрази да дава поводъ и починъ за това.

За да бждемъ истински и почтени граждани, необходимо е да наберемъ знания, съ упоритъ трудъ да работимъ, съ чисто-сърдечно състрадание да разберемъ болките, неволята и желанията на народа и да имъ служимъ, да имъ прелѣемъ нашата вѣра и вдѣхнемъ всичко хубаво що носимъ у насъ си.

Това ще окриля духътъ, ще обнадежди сърдцето и увѣрено ще посочи на народа пътя, по който трѣбва да върви. Той е пътятъ на правдата, истината и благоденствието. Така ободренъ и възправилъ гордо чело човѣкъ ще повѣрва въ свѣтлото бждеще и ще отдаде всичката своя обичъ и сили въ създаването на благочестивъ животъ.

На такава безкористна служба и себераздаване е способенъ само истинскиятъ гражданинъ. Тѣхната братска любовъ къмъ хората ги кара да не гледатъ отгоре, а имъ позволява да слѣзатъ въ низинитъ, където да дадатъ просторъ на своитъ добри намѣрения и желания.

Чувството на помощъ въ тѣхъ намира широка проява. За това ни говори и се разкрива винаги отъ доброто имъ човѣчно дѣло и искренното увлечение въ служба на обществото.

Въ тази служба истинскитъ граждани намиратъ опиянство, вниие и доволство. Тукъ се укрива характера и най-после тукъ бличе здравата опора на тѣзи всеотдайни любещи души, които единътъ истински сж готови на саможертва въ името на ближния и въ името на човѣчеството.

Добруването и доброто на обществото е идеалъ къмъ който се стреми истинскиятъ гражданинъ.

НИКОЛА ИОРДАНОВЪ,

Това се случи на единъ маскенъ балъ

ТАМЪ СЕ ЗАПОЗНА МЮНХЕНСКАТА УЧЕНИЧКА ПО БАЛЕТЪ (ИЛЗЕ ВЕРНЕРЪ) СЪ РЕЙНСКИЯ ИНДУСТРИАЛЕЦЪ (ПАУЛЪ ХАРТМАНЪ), КОЕТО ДАДЕ МАТЕРИАЛЪ ЗА ИНСЦЕНИРАНИЯ ОТЪ КАРЛЪ РИТЕРЪ УФА ФИЛМЪ „Балъ Маске“

Едно необходимо обяснение

Въ единъ отъ миналитъ бросе на в. „Миръ“, писателътъ Матвей Вълевъ като изказва своитъ впечатления отъ чувстването „Седмицата на книгата“, прави упрекъ на голѣмитъ градове, които не сж пожелали да иматъ въ срѣдата си известни писатели, а нѣкои читалищни настоятелства, въ това число и нашето, дори и не отговорили на направенитъ имъ предложения.

За установяване на обективната истина, която стои надъ всичко, съобщаваме следното: тъй като писмото на Върховния Читалищенъ Съюзъ, съ което последниятъ съобщаваше че въ града ни ще гостуватъ писателитъ: М. Вълевъ, Мл. Исаевъ и Ст. Ц. Даскаловъ, се получи следъ като датата, сказчика и цѣлата програма бѣха вече опредѣлени, ние нѣмахме възможностъ да промѣнимъ датата, както се искаше, нито пъкъ да направимъ специални приготовления, каквито напълно заслужаватъ строителитъ на нашата духовна култура. Въ този смисълъ бѣ отправено веднага писмо до съюза, което писателътъ М. Вълевъ може лично да провери.

Ползуваме се отъ случая да подчертаемъ, че нашата привързаностъ къмъ дѣлото на българския писателъ е доказана въ продължение на десетилѣтие, като сме доставяли преди всичко плодоветъ на тѣхното зрѣло творчество, като по този начинъ на дѣло сме подпомагали тѣхното трудно съществуване.

За чит. н-во пред.: Д-ръ Ал. Медникаровъ

Б. Р. Вѣроятно нашата бележка въ миналия ни брой е дала поводъ на читалищната управа да излѣзе съ обяснение. Ние не направихме въпросъ за доставяне творчеството на нашитъ писатели, ще се повърнемъ.

Великденъ преди осемдесетъ години

Хвърленото семе отъ Огца Паисия презъ 1862 година, гражливо и старателно гледано и подържано отъ Понъ Стойко (Софроний Врачанский) даде своя плодъ. Презъ първата половина на XIX в. се почна люта борба между българите и гърци. Българитъ искаха своитъ права, искаха българска църква, искаха да разбиратъ какво се чете и пѣе въ църква, искаха да се молятъ на роденъ езикъ, искаха родно четмо и писмо, а фенеръ — искаше да всѣка цена да унищожи българитъ, да отнеме църквитъ и манастиритъ имъ, да унищожи историята имъ. Особено много залагаше за последното стотици пергаменти и лѣтописи, запазени презъ вѣковетъ, описващи миналото на нашия народъ, бидоха хвърлени въ огъня, за да не остане нито следа тоу нашето минало, Върѣки

Подъ нашия погледъ

Голгота

Всѣко страдание за истината и правдата е пътъ къмъ Голгота. Къмъ страшното поругание, на което бѣ подложенъ най-свѣтлосиятъ между всички, които сж живѣли на земята. По най-жестокъ начинъ бѣ убитъ, за да заглушатъ неговитъ справедливи думи за по-вече брадство и правде и между „инсипитъ духомъ“. По точно неговата велика гибель разнесе славата му дълбоко въ вѣковетъ. Тя показва несъкрушимата му правствена сила, която не може да бжде унищожена отъ материята.

Много хора и народи днесъ сжмо така иматъ голготска съдба. За това не искатъ да живѣятъ, заобиколени съ миръ и жадни за правде, много фак-

тори постилатъ пътитъ имъ съ тѣрѣ. За сегашния човѣкъ е много естествено да следва голготски пътъ, ако иска да издигне въ добродетели принципъ на Христа: истина и правда, човѣчност и правда.

Тѣхъ никжде ги пѣма. И ако някой иска да ги следва, неизбѣжно трѣбва да посме голготски пътъ...

Но днесъ цѣлото човѣчество не живѣе ли една жестока Голгота? Миллиони народи не трѣпнатъ ли предъ страшнитъ ужаси, които така старателно се замѣлчаватъ отъ телеграфнитъ агенции?

Една Голгота — страдание, кръвъ, сълзи.

Дано ти открие пътитъ къмъ свѣтъло Възкресение.

ПИВАСЪ

АНАСТАСЪ КАПИТАНОВЪ — Адвокатъ не приема на именния си день.

ШУМЕНСКАТА ПОПУЛЯРНА БАНКА

честити на своитъ членове Възкресение Христово и имъ пожелава весело прекарване.

БЪЛГАРСКО ПИВОВАРНО Д-во — Шуменъ

честити Възкресение Христово на всички свои клиенти кръчмари и консуматори на прочутото Шуменско пиво като имъ пожелава щастие и всичко хубаво.

Димитъръ Константиновъ „Златна Звезда“—Шуменъ

честити Възкресение Христово на своитъ клиенти и всички познати, като имъ предлага за празника доврокачествени вина, гроздова ракия, чиста балканска сливова, коняци, мастики мента, вермутъ вишновка, ромъ и др. по цени умѣрени.

Безименно Акционерно Дружество

Съединенитъ Тютюневи Фабрики „КАРТЕЛА“ честити Възкресение Христово на хилядитъ си пушачи, като ги поканва да опитатъ новитъ хармани.

Фотографския салонъ „ЛУКСЪ“

честити Възкресение Христово на своитъ познати и клиенти и имъ пожелава весело прекарване.

Фирмата ПЕНЮ ДОНЧЕВЪ представителъ на шевни машини „Науманъ“

честити Възкресение Христово на всички клиенти и познати и пожелава всичко хубаво.

Шуменското Общо Търговско Сдружение

честити Възкресение Христово на всички свои организирани членове — търговци като имъ пожелава весело прекарване

Еврейско кооперативно д-во „КАДИМА“

поздравлява клиенти и приятели християни съ свѣтлитъ Христови празници и имъ желае всичко хубаво.

Маринъ Христовъ & Синъ — Шуменъ

честити Възкресение Христово на всички свои клиенти и приятели отъ града и селата и имъ пожелава всичко хубаво.

Офицерска кооперация „ОПИТЬ“

честити Възкресение Христово на своитъ членове и клиенти като имъ пожелава всичко хубаво.

Бонбонена работилница „БОРИСЛАВЪ“

на НАНИ ФИЛИПОВЪ честити Възкресение Христово на своитъ многобройни клиенти и приятели като имъ желае всичко хубаво

Цвѣтанъ Ивановъ — Комисонеръ

честити Възкресение Христово на всички приятели, познати и клиенти и имъ желае весело прекарване.

раклись Св. Стефанъ (подарената къща отъ Стефанъ Бо. о. роли), който параклись въплеснение се превръща въ величественъ желязенъ храмъ „Св. Стефанъ“. Цариградъ става срѣдище на българската борба Тукъ многобройнитъ български еснафи подкрепятъ народното дѣло, излъчватъ водачи на българския народъ. По цѣло българско кипи животъ и стремѣжъ за свобода. Фенеръ потиска, иска да натрапи ново и по-тежко робство на събудилитъ се българци, но не му се удава. Казахъ и по-горе, цѣло българско вече бѣ пламало. Отваряха се училища, заставяха се гърцкитъ свещеници да четатъ на славянски, гонѣха се гърцки владци.

Колкото по-неотстъпчива бѣ патриаршията, която виждаше че пляката ѝ ще се изпълне толкова по-голѣмо сцепление, единение имаше у българитъ, толкова по-многобройни ставаха протеститъ,

Презъ 1848 год. въ Цариградъ има вече български па-

Литературна страница

№ 22

НЕ САМО СОФИЯ Е БЪЛГАРИЯ...

По една стара традиция у насъ, всъкога столицата е бивала изтъквана като център на духовен живот. Смятало се е, че само там могат и трябва да живеят носителите на нашата култура — писатели, художници, артисти, журналисти. Културтрегерите, които с голъм труд и при пълни неспгоди работят в провинцията сж изоставени на вторъ планъ

Още не е разсъяно убеждението, че провинцията не можела да издигне даровити хора! И всичко онова което тукъ се създава за възхода на нашата култура, е отминавано с пренебрежение, и обезсърчение сж срѣщали работниците в областта на изкуството.

Тая централизация у насъ е пакостно явление. На него трябва да се сложи край. Не бива да се мисли, че само в София живеят и работят хора на изкуството. Напротивъ, запознатитъ с тия въпроси сж убедени, че именно в провинцията се срѣщат по даровити, работливи и откровени писатели и поети. Но тежкитъ условия на обезсърчение, апатия и липса на културни извори спомагат за изсъхване на соковете, които оплодояват творческитъ сърдца на тия културни строители.

За сждбата имъ трябва да се направи нѣщо повече. Мѣстнитъ първи обществени дейци и приятели на изкуствата, трябва да намърят начини за подкрепа на писателитъ и поетитъ, които живеят в провинцията.

П. Ст.

Родна драма

Много „почитатели“, но малко последователи — така бихъ резюмиралъ сж едно изречение въпроса за родната драма. И много тартюфщина по тоя малък въпросъ сж голѣмо културно значение. Много мастило се е излѣло по списания и вестници, много речи сж държани на тая тема, много опити сж правени, дори и много награди сж дадени, но резултатитъ сж все още доста малки, да не кажемъ и плачевни.

Кжде се кроятъ причинитъ за това? Може би тѣ сж много и може би не е моя работа да ги търся. Но все пакъ се осмѣлявамъ да посоча нѣколко, които ми се набождатъ въ очитъ.

Преди всичко можели единъ лирикъ да пише драми? По изключение — да, но като правило — не. Единъ гениаленъ писателъ би могълъ да създа-

ва едновременно и хубави лирични стихове и хубави драми. Примери въ литературната история има. Но единъ писателъ лирикъ отъ българската действителност, не може да даде дори посрѣдствени драматични творения. Цѣлиятъ строй на неговата душевна машина, навикътъ му да излива своитъ сантиментални настроения и техниката на стихоплетството ще му бждатъ непреодолима прѣчка, за да създаде едно издържано въ всѣко отношение драматично произведение. Затова по-добре е лиричитъ да не се насърдчаватъ къмъ таква злополучни опити.

На второ мѣсто, може ли сж нѣкакъвъ съблазнителенъ курсъ, да стимулираме стотина двеста души, които никога не сж писали друго освенъ обикновени писма и да очакваме, че отъ тия любителски занимания

ще се роди дългоочакваната българска драма, сж която страната да се гордѣе и слави? Естествено, че това е смѣшенъ методъ, който не ще даде освенъ смѣшни резултати.

На трето мѣсто, може ли ония, които държатъ сцената и избиратъ репертоаритъ на театритъ, да обявятъ родната сцена за свой монополъ и да играятъ само пиеситъ на своитъ приятели? И това е злополученъ методъ на натрапничество, който не само не отговаря пжтя на българската драма но сж катастрофитъ, които го последватъ го задрѣства и подковава, че никой да не може да мине по него.

На четвърто мѣсто, може ли актьори да пишатъ пиеси? Може — Шекспиръ е доказателство сж гениални резултати. Да, но въковетъ сж създали единъ Шекспиръ, а когато въ една малка страна има двадесетина Шекспировци, сигурно сж ерзацъ и малко може да се очаква отъ тѣхъ да създадатъ качествена родна драма. Опититъ на Матео Икономовъ, Василъ Гендовъ и др. днесъ се следватъ отъ други актьори но и тѣ — сж малки изключения — не ще оставятъ дълбока следа въ нашата драматична литература отъ тѣхъ.

Тогава, драги „почитатели“ на родната драма? Тогава е нужно най-напредъ да освободите сърдцата си отъ приятелскитъ връзки и отъ лошитъ методи за създаване на българска драма. На второ мѣсто да дойдете до убеждението че за българската драма сж нуждни български драматурзи родени сж талант и дарования за такъвъ питателски трудъ. Да ги потърсите и да ги подкрепите а не да ги убивате. Всичко друго по тоя въпросъ е лѣжа и търговия.

АЛ. М. ГЕРАСКОВЪ

Бележки и съобщения

По технически причини, вестникъ „Шуменска поща“ не успѣ да излѣзе въ нѣколко броя сж литературна страница. Отъ настоящия брой, обаче, вестникътъ ще излиза всѣка сждота сж литературна страница.

Удобренитъ получени материали последователно ще влѣзатъ въ вестника. Материалитъ за литературната страница на адресъ: Петъръ Станковъ, Търговище. Пишете кратко, ясно, на едната страна на листа, безъ излишни подробности и повторения. На дългитъ работи, макаръ и хубаво написани не сме въ състояние да даваме мѣсто.

Пролѣтно приветствие

На тебе желая пролѣтни възторзи и чиста неосквернена любовъ. Възстава денъ! И слънчевитъ рози ще украсятъ живота ни суровъ.

Азъ чакахъ дни окжпани въвъ радост и много топла селска чистота. Каква е тая неживѣна младостъ — Азъ чакамъ пролѣтъ нова надъ свѣта.

Вижъ пролѣтътъ настойчиво ни вика къмъ другъ животъ и други времена Да тръгнемъ къмъ участъта велика сжсъ луда обичъ, трудъ и красота!

СЕРГЕЙ НИВЯНИНЪ

Работникъ

При изгрѣва на слънцето се сепнахъ и трѣскаво обличахъ се за мигъ. Часовникътъ отбѣрва седемъ точно... Градътъ показва своя дневенъ ликъ.

Ти бързашъ незакусилъ може би, подире ти пристѣпва нищетата. Сирената безжалостно трѣби — зове трудътъ, машинитъ, длетата...

Минаватъ месеци, нерадостни години. живота хищникъ — знала ламя... и нѣкой денъ една звезда

Редакцията честити на своитъ

сътрудници и четци на литературна

ни страница Възкресение Христово

СВѢСТНАТА КРИТИКА

Критиката по дълбочина, характеръ и целъ е сборъ отъ избрани впечатления при четене на едно произведение.

Тя сподѣля сж читателя естетическа наслада, преживѣни приятни моменти, вълнения и разумно обрисова писателския образъ.

Задачата на свѣтовната критика е да следи проявленията и развоя на писателитъ, сж искрено намерение да намира въ тѣхъ творчески заложби и истинско дарование.

Критикътъ върши добро дѣло, когато иска да ни разкрие достоинства на дадено творение. Напротивъ много зле ще послужи оная критика, която дава строга преценка за единъ младъ талантъ. Такава безпощадна критика е разрушителна и убийствена. Отъ нея даровитиятъ не би черпилъ нравствени духовни сили. Необходимо е вникване и анализа на творението и разкриване на лите-

Изновѣлъ

Дълго скитахъ сж мойта кръвъ Ядохъ класавъ хлѣбъ по чужди Гонихъ лудо вѣтъра да стѣгна Много сиви нощи обѣрихъ въ

Туй, което мечтахъ се не стѣгна Мойто деветнайсетъ годишно сж обгорено отъ самумъ — не стѣгна и не се разплака и до туй не

То е кжсче огнена стомана сж непокоренъ, властенъ и бунтъ Сж любовта си огнена издѣла моето кораво, лудо, смѣло

Днесъ трепти, то сж ритма сж ритма на двадесетитъ години Нѣма вече ни следа, ни помѣ отъ предишния безразличенъ

ще полети отъ небесата сини безшумно къмъ майната земя

Ти бѣше твърдъ въ живота, и смѣло ще погледнешъ на която те отпаса въ небесата, заключили сжсъ ключа на своето студентъ протестъ на твоята

ЛЮБ. И.

Водачътъ на българитъ Иларионъ бѣ вече епископъ при българската църква въ Цариградъ (1859 год.). Въ Цариградъ българитъ, окриляни отъ българитъ отъ всички кжтове застанаха на чело и започнаха нечувана борба. Докато първоначално се искаше само въвеждането на български езикъ въ църквитъ, сега вече се искаше и отдѣлянето на българитъ отъ патриаршията. Народътъ бѣ готовъ, чакаше се само удобно време, за да се отдѣлятъ отъ патриаршията.

И ето 3 априлъ 1860 година. Храмътъ „Св. Стефанъ“ е препълненъ. Великденъ е. Всѣки българинъ бѣ гордъ, че вече имаше българска църква и българинъ владика, който отслужваше тържествена литургия на разбранъ български езикъ. Всѣки чувствувалъ, че днешното Възкресение Христово, е действително ВЕЛИКЪ ДЕНЪ, че днесъ ще възкрѣсне българската църква, потискане стара-

телно, кжкто Христосъ сж каменната плоча. Епископъ Иларионъ Макариополски служи. Въ неговата душа е буря. Той живѣе и преживѣва вълненията на своя народъ.

Дяконътъ е предъ царскитъ двери и ще произнесе многоглаголюване за патриарха Кирила, както това става всѣки пжтъ. Но става нѣщо нечувано, не виждано. Хилядитъ богомолци, които винаги стояха въ храма сж наведена молитвено глава, се разшаваха, чуха се виковете: „Не! Не! Да не се поменава името на патриарха! Не щеме го!“ Дяконътъ е въ недоумение. Отъ царскитъ двери се подава величествената осанка на епископъ Илариона: „Защо се спира Богослужението? Така не може, не бива!“ Храмътъ оживѣва, Еденичнитъ викове ставатъ общи, викътъ на ревъ. „Не щеме патриарха! — Не ке ме го патрикотъ!“

Иларионъ повторно се показва на Царскитъ двери и пита

народа: кого да спомене, като не искате да се спомене името на патриарха. Народътъ вика „Султана! Султанотъ да се спомене!“ Волята народна е изпълнена. Радост и въодушевление овладяватъ всички. Победа Тишината въ храма се възобновява. Св. служба продължава. Епископъ Иларионъ освѣщава Св. Дарове. Народътъ е превърнатъ на слухъ и чака да чуе народния водачъ и владика чие име ще спомене. Чуватъ се ясно думитъ отъ олтара: „Да поменятъ Господъ всякое епископство православнихъ“. Всички отдѣхватъ. Водачи и народъ сж едно!

Св. Литургия свършва. Гримва тържествена пѣсенъ за Султана. Учители и ученици пѣятъ за султана. Ново въодушевление, нова радост. Църква и училище водятъ своя народъ къмъ напредъкъ, къмъ свѣтли на къмъ самостоятелностъ...

На вечернята при четене евангелието на 12 езика, по

сжция начинъ и редъ се изхвърля гръцкия езикъ.

Това „хулство“ противъ патриаршията, тоя отказъ отъ нея не ѣ останала чужди. Звъръститъ въ Фенеръ се събуди сж всичката си ехидност и злоба. Какъ така варваритъ българиде не споменатъ името на вселенския патриархъ!... Не, тая тѣхна постѣпка трѣбва да бжде строго наказана!... Ако не по законъ, то сж подлостъ!... Дѣлото на българитъ трѣбва да се унищожи!...

Цариградскитъ гръцки първенци хукнаха да сѣятъ интриги, да коватъ подлостъ и сж тѣхъ да заливатъ свѣтото дѣло на българитъ! Султанъ, виси сановници, чужди представители, не бидоха забравени. Българитъ бидоха представени вече като бунтари не противъ патриаршията, а протавъ султана! Въ храма е било споменато името на руския императоръ! Това е дѣло на Русия, която е вѣченъ врагъ на Турция!...

Но нищо не помогна българитъ твърдо стояли на та си и отбивали всѣки клеветата лесно билъ шенъ зѣбътъ. Още на 3 априлътъ българскитъ вѣстии х. Никола х. Минчо Христо Тѣпчилещъ се, въ Високата порта и сж официално на турското телство, че българитъ сж ляятъ отъ патриаршията за целта поднесили и подписано отъ хиляда българи.

Следъ четиристотинъ десетъ и седемъ годишна българския народъ пакъ роденъ езикъ Христосъ се! Сж радост и гордостъ говори Истина Възкресение. Осемдесетъ години въ тогава. Българитъ иматъ самостоятелна църква, се на роденъ езикъ, забравятъ и никога не да забравятъ 3 априлътъ година.

НИКОЛА ЙОРДАНОВЪ

ишното събрание

ружението „БЪЛГАРСКА СТАРИНА“
жи за далечното ни минало

36 годишно събрание на ологическото сдружение се оя на 7-й т. м., 14 пол. ч. евическата гимназия „Нан-Юповичъ“. Присъжествуваха атьчно членове, които сж категории-индивидуални и ктивни. На събранието взе тие и г-нъ Ив. Велков, торъ на държавния архел. й София. Председателъ дружението, г-нъ Ил. Сил-риевъ откри събранието голпота. Пълнен и твърде ържателен отчетъ се даде секретаря на настоятелст-г-нъ Иванъ Моловъ, а г-нъ элинъ Хлѣбаровъ прочете и сни протокола на надзор-съветъ. Станаха разисква-Ценни мисли изнесе г-нъ ковъ. Той направи известни ишления относно нашитѣ инни и духовни крепости и ървитѣ стѣпки на нашата ъричност, които ни даватъ во да се надигаме съ тѣхъ други отъ присъжвующитѣ изказаха. Предложението да освободятъ ръководнитѣ тѣ-отъ отговорностъ се гласу-единодушно. Сжпитѣ лица преизбраха за още 2 годи-достоинствата на които сж спорими.

Изпратиха се поздравителни еграми до Н. В. Царя, Ми-търъ председателя г-нъ Д-ръ ловъ, Министъръ на благо-ройството г-нъ Дим. Васи-ъ и г-нъ Шкорпилъ, Варна, етенъ председателъ на сдру-ието и единъ отъ първитѣ нитѣ ници на нашето архилоги-о въко дѣло и архилогическото ъружение „БЪЛГАРСКА СТА-НА“.

Старинитѣ (Плисково, Мада-на Преславъ) подъ тѣхната ие не само усилено се от-иватъ, но тѣ се заздравя-тѣ и разхубавяватъ. ърѣдствата се увеличаватъ рзо. Особенна грижа се по-а да се създаде у българ-ия народъ не само жумяющъ тересъ, но и живо чувство общностъ и национална сим-лика. Ние сме имали истин-мжже въ които сж вграде-силитѣ на родното.

Никой народъ не е билъ та-вдъхновенъ, когато е вою-лъ за свободата си. Въ жи-тѣ ни е текла кръвъ, пѣр-ъ на чна и луда.

„Докато други народи сж списвали книги, трупали сж живи, изнемогващи по отвѣд-и радости, ние сме живѣли въ елементитѣ на земното. Ис-ри на мълнията сж освѣтля-али нашитѣ нощи. Въ шума а рѣкитѣ сме слушали нѣщо законно и пророческо“.

Тукъ се спотайва възтѣрга, яли нѣщо повдига нашитѣ гърди. всѣмъ Да работимъ за разкритие на ю билата история която не е по-е на злезна за това, че въ нея че-арски емъ миналото, но защото въ . Миния четемъ бъдещето. М.П.

и се и сж ското итѣ сж ршиятъ и и пѣлиятъ

Нашият анегдотъ

Екатерина II и пѣвицата

Руската императрица Екате-рина II искала да ангажира за пакъ Московския театъръ прочутата пѣвица Габрисли за два месеци гордо Пѣвицата ѣ поискалъ 5,000 зкресе рубли, огромна сума за онова ине време.

— Азъ не плащамъ толкова дори на моитѣ генерали!—въз-разила кралицата.

— Тогава нека ви пѣятъ ва-шитѣ генерали, Ваше Величест-во!—спокойно отвърнала пѣви-цата . . .

Тукъ ще ви

разкажа за...

36 МИЛИАРДА ПИСМА НА ДЕНЪ

За 1 часъ по земното кълбо се подаватъ 187,000 телеграми, 1,542,000,000 препоржчани пис-ма, пратки, пакети и пр. и надъ 3,000,000,000 обикновенни писма пощенски и илюстровани кар-тички.

ЖЕНИТЪ И ДЯВОЛА

Рускиятъ царъ Павелъ I за-бранилъ на придворнитѣ си да-ми да носятъ черни чорапи. Той смѣталъ, че само дяволътъ има такива чорапи и не желаялъ между него и придворнитѣ му дами да има и най-малка прилика.

АКО ПТИЦИТЪ ИЗЧЕЗНАТЪ

Споредъ ученитѣ, животътъ на земното кълбо би преста-налъ до 9 години, ако птицитѣ изчезнѣха. Въ такъвъ случай броятъ на насѣкомитѣ би взе-малъ такива голѣми размѣри, че нищо живо не би останало на земята освенъ тѣхъ.

Едно посещение е достатъчно да останете клиентка въ приятно и елегантно обзаведенъ „СИНИЯ — САЛОНЪ“

Сдържатель: СЛАВЧО БОЯДЖИЕВЪ

Даю К. Дайчевъ — книжаръ

честити Възкресение Христово на всички свои клиенти и приятели и имъ пожелава всичко най-хубаво.

Дамски и мъжки шивачъ Иванъ Шаламановъ

честити на многобройнитѣ си клиентки и клиенти Възкресение Христово и имъ пожелава весело прекарване.

Бръснаро-фризьорски „СИНИЯ САЛОНЪ“

честити на многобройнитѣ си клиентки и клиенти свѣтлитѣ Великденски празници и имъ желае всичко хубаво.

Сладкарница „МАКЕДОНИЯ“

честити Възкресение Христово на многобройнитѣ си посетители и приятели, като имъ пожелава весело прекарване.

Бръснаро-фризьорски салонъ „ОДЕОНЪ“

честити Възкресение Христово на многобройнитѣ си клиентки и клиенти имъ и пожелава весело прекарване.

Бозаджийница „БАЙ МИРЧО“ на Георги Евтимовъ
честити Възкресение Христово на своитѣ посетители отъ града и селата и имъ пожелава всичко хубаво.

Мебелната строителна работилница Дечо Боевъ
честити Възкресение Христово на своитѣ многобройни клиенти и приятели и имъ желае всичко хубаво.

Новооткритата калбасница „БАЛКАНЪ“ СРЕЩУ ВОЕННОТО КИНО

честити Възкресение Христово на всички клиенти и познати като имъ предлага за празника доброкачествени калбаси и чисто Смѣдовски луканки и др.

Стъкларски магазинъ на Руситѣ еврейчета

честитятъ Възкресение Христово на многобройнитѣ си клиенти отъ града и селата имъ пожелава всичко най-хубаво.

СИНИЯ САЛОНЪ до магазинъ „Дѣдо мразъ“ днесъ държи рекордъ на елек-трическото кждрене и то специално на едри и естествени вълни. Фризи-рането става съ масла, които не изменятъ естествения цвѣтъ на косата и кждренето става леко, приятно, абсолютно безъ всѣкакво запарване.

Майстори фризьори съ дъл-гогодишна практика изработватъ финн и фризури.

Кожарския магазинъ „Севи Коенъ“ на Менахемъ Севи Коенъ

честити на своитѣ клиенти и приятели отъ града и селата свѣтлитѣ Христови празници и имъ желае всичко хубаво.

Бръснарница Красота Б“ на Стефчо

честити свѣтлитѣ Христови празници на многобройнитѣ си клиенти и имъ пожелава весело прекарване.

ТОНИ ИВАНОВЪ — ТЪРГОВЕЦЪ

поздравлява клиенти и приятели съ свѣтлитѣ Христови праз-ници и имъ пожелава всичко хубаво.

Текстилна химическа бояджийница „ГАБРОВО“

на ПЕТЪРЪ Б. ШАЛВАРДЖИЕВЪ

поздравлява своитѣ клиенти и клиенти съ Възкресение Христово и имъ пожелава всичко най-хубаво.

ХУДОЖЕСТВЕНИ

Мебели

всички видове отъ
разни Европейски
фурнири и материали

ТЪРСЕТЕ И ПОРЖИВАЙТЕ ПРИ

Антонъ Чолаковъ

х у д о ж н и к ъ, резбаръ и тапицеръ

махъ срѣдства да следвамъ — заговори учителка-та Данева. Тя обърна бързо слънчевия есененъ лейсажъ съ щастливитѣ две човѣшки фигури и на гърба му започна да слага дебели, тънки черти, рисува грамадни каменни здания, съ високи, блъ-ващи кълбета димъ кумини и предъ прашнитѣ, очакващи да погълнатъ нова жертва, улици, тя на-рисува фигурата на Сотиръ, залутанъ къмъ тѣхъ.

Загледанъ следъ отдалечаващитѣ се по посока на града баща и следъ него накуцващъ синъ, учи-тельтъ Велиновъ, съвсемъ тихо, сѣкашъ на себе си, съ задавенъ отъ вълнение гласъ зашепна:

— Наистина и азъ искахъ да стана голѣмъ музикантъ, но и тука имамъ условия за това и все пакъ съмъ полезенъ съ нѣщо на народа си, а Сотиръ?

Отъ очитѣ му се търколиха две искрени съл-зи.

— Така загиватъ талантитѣ! — мълвеше той.

Децата издигнали високо ржце махаха бѣли кърпички, учебници, разлистени тетрадки.

Въ далечината изъ тихата равнина се губѣха две човѣшки фигури, залтуани по посока на града.

К Р А Й

Още една есенъ.

Чудесниятъ следобѣдъ потъваше въ блѣстя-що слънчево злато. Нивитѣ бѣха разорани. Тукъ-тамъ между тѣхъ се провиждаха жълто-рждиви стърнища съ натрупанъ на купчета торъ, въ който се ровѣха гълъби. Ранни сѣячи хвъргаха есененъ посевъ.

Извънъ селото, отгорната страна на черния междуселски пѣтъ, надъ който поляната се издига-ше равна като грижливо прострѣнъ губеръ нагоре и се нагоре, чакъ до обранитѣ вече лозя надъ който прелитаха крѣсливи свраки, — изправенъ между група деца, които огласяха съ тжжна есенна мело-дия спотаената околностъ, учителтъ Велиновъ ма-хаше въ тактъ високо надъ тѣхъ изправени ржце. Децата бѣха образували полукръгъ около учителя си, по-доле отъ когото внимателно възрѣна, съ от-мѣрващо око по посока на две брази хвърлящи отсѣнки съ капящи листа въ тихата рѣка, върху бѣлъ листъ, учителката Данева рисувахе.

Пѣттѣ вървѣше успоредно съ рѣката до две-тѣ брази и точно подъ тѣхъ, като сивъ продължи-теленъ клинъ се отдѣляше право насамъ. По него се зададоха група селяни. Когато стигнаха завоя при бразитѣ, тѣ се спрѣха, шаваха на едно мѣсто, сетне, като полазиха по ливадитѣ край брѣга на

шуменска ПОЩА

Вестник за култура, стопанство и общественост

ХРОНИКА

Редакцията и администрацията на вестника честити на абонатите и читателите си светлите Христови празници и им пожелава здраве и дълъг мир.

В градът на люлякитъ — Ловечъ, на 4, 5 и 6 май т. г. ще се състои 27-ия български есперантски конгресъ. Подробни сведения отъ Цано Тодоровъ, ул. „Търговска“, 183 — Ловечъ.

На нѣкои мѣста въ северна България сѣ се появили скакалци,

М-вото на просвѣтата възнамѣрява да въведе постепенно въ училищата малки кино-апарати и културно-възпитателни филми, които извънредно много помагатъ при обучението.

Съюзътъ на непенсионирани държавни служители е отправилъ до Н. Събрание молба за даване сърасмѣрна пенсия и при прослужени 15 год. при навършена 55 год. възраст, както и при 10 год. служба, но съ доплащане вноскитъ за разлика до 15 год. Такива непенсионирани има 12,000 души.

Ако искате да пушите винаги еднакви, доброкачествени, ароматични, приготвени отъ отлежали тютюни и приятни на пушене цигари, отъ всички качества, пушете само цигаритъ на КАРТЕЛА.

Дружество за гражданска П. В. Х. З. „Царь-Симеонъ“ устройва съ благотворителна целъ на 28 т. м. първия денъ на великденъ танцова забава въ салона на „Юнакъ Крумъ“.

Настоящия брой на вестника излиза въ този си видъ не по наша вина.

Съобщава се за знание на гражданството, че отъ 25 т. м. до второ нареждане въ Околийското управление ще се приематъ и продаватъ адресни карти за районитъ на I и II полицейски участъци, а именно: улици „Битоля“, „Ст. Караджа“, „Князь Кирилъ Преславски“, „Царь-Шишманъ“, „Зографска“ и Бул. „Царь-Фердинандъ“.

Цената на сиренето и кашкавала, новата реколта, ще бъде определена съобразно покупната цена на млѣкото.

Икач. „ЗЛАТНА АРДА“, сж най-хубавитъ цигари на Картела, задоволяващи и най-взискателния пушачъ. — Опиайте и ще се убедите!

Съюзътъ за закрила на децата апелира къмъ гражданството, то да не забравя крѣлитъ сираци и бедни деца, които се намиратъ въ тукашното сиропиталище, ясли и пр. Дадената помощъ за тия нещастни деца е най-благородно дѣло.

Денътъ на детето ще се празнува на 12 май. Избраниятъ комитетъ е изработилъ вече съответната програма.

Моденъ кройчъ „АДАМЪ“ Петъръ Колевъ честити Възкресение Христово на многобройнитъ си клиенти и имъ пожелава всичко хубаво.

Питейно заведение „БОРДО“ задъ казармата на 7 пех. преславски полкъ обзаведенъ отъ ВАСИЛЪ МКНЧЕВЪ честити Възкресение Христово на своитъ клиенти и приятели и имъ пожелава весело прекарване.

Шапкарница „ПОСЛЕДНА МОДА“ на Стоянъ Енчевъ честити Възкресение Христово на всички свои клиенти, приятели и познати отъ града и селата и имъ съобщава, че разполага съ всички видове форменни детски шапки.

ЗА ЗНАНИЕ

на всички дами и госпожици отъ града и околията, че известниятъ фризьоръ съ дългогодишната практика (Митко) се установи на работа въ дамско-фризьорския „Синия-Салонъ“

Кани многобройната си клиентала да го посети за дълготрайно електрическо къдрене и модерни фризури.

Съ почитание и уважение
къмъ всички клиентки
МИТКО отъ
СИНИЯ САЛОНЪ

ВЪ ВОЕННОТО КИНО Е НАЙ ХУБАВАТА ПАЗНИЧНА ПРОГРАМА

МАЙЧИНА ЛЮБОВЪ

Левгеръ Атанасовъ & Братъ честитятъ Възкресение Христово на всички свои познати и клиенти отъ града и селата и имъ желаятъ весело прекарване.

Бирария „КРИСТАЛЪ“ сестити Възкресение Христово на своитъ постоянни и посетители имъ пожелава щастие и веселие.

Килимарската работилница „КОТЕЛ“ на СТЕФНКА МЖНКОВА честити Възкресение Христово на своитъ клиенти и клиентитъ си.

рѣката, двама отъ тѣхъ продължиха пѣтя право насамъ. — Чудесенъ случай! Учителката Данева нахвърли тия две щастливи човѣшки фигури върху слънчевия есененъ пейзажъ, а децата като забелѣ-заха идващитъ хора, запѣха още по-силно, за да бъдатъ видени и чути.

Фигуритъ се клатушкаха насамъ и по пѣтя оставаха облачета прахъ, които се отлагаха по тревитъ и крайпѣтнитъ трѣнки.

Данева наведе глава върху своята рисунка и дълго вири погледъ въ нея: грижлива и внимателна къмъ всѣка линия и багра, като майка готова да придаде на своето дете най-прекрасенъ видъ. Излѣзе, че човѣшкитъ фигури бѣха доста дребни въ сравнение съ високитъ брази. Тя вдигна очи и предъ погледа ѝ се изправиха вече много близко идващитъ насамъ хора. — Бѣха Сотиръ и баща му Тѣ гледаха пѣшитъ деца, които сега още по-силно запѣха съ цѣли гърла и бавно съ смутенъ ходъ приближиха, като снемаха за поздравъ коженитъ каппи. Данева ги поздрави и, когато тѣ нерешително се канѣха да продължатъ пѣтя си нататѣкъ, тя задърпа учителя Велиновъ за крачолитъ на панталона му. Той извърна глава и виде какъ Сотиръ, като се извъръщаще, догонваше баща си, куцукайки на малки прибѣжки.

— Сотире, Сотире! — извика Велиновъ.

Сотиръ се спрѣ. Баща му направи още нѣколко крачки, но и той спрѣ, трѣгна назадъ и се изравни съ момчето си.

— Къде отивашъ, Сотире? — попита Вели-

совъ, като даде знакъ на децата да спратъ, които не още надаваха гласъ.

Сотиръ седѣше мирно, като наказанъ, съ рѣ-це спуснати и прилепени здраво на шаеченитъ му панталони.

— Въ града господинъ учителю, низко и ед-вамъ чуто, отговори той.

— А какво ще правишъ въ града?

Сотиръ издигна очитъ си, погледна нѣкогашния си добъръ учителъ съ една безкрайна печаль и заплака. Той не снемаше глава, а презъ сълзитъ които се стичаха по лицето му, продължаваше да гледа учителя си още по разплаканъ и по-печаленъ.

Велиновъ премѣсти погледа си върху бащата на Сотира. Той мърдаше крака п рѣце, сѣкашъ ги чувстваше не свои и като мачкаше потната си глава заговори забърканъ и смутенъ!

— Даскале... нѣмаме си никакъ парици, даскале... Продадохме и двата вола... Сестра му е много болна... — а нѣмаме си никакъ парици. Ще дамъ Сотира на занаятъ въ града, даскале...

И мърдаше крака и рѣце бедниятъ, развѣл-нуванъ селянинъ.

Велиновъ разбра всичко. И какво можеше да помогне повече!... Григоровия баща, селскиятъ кметъ разедени селянитъ, еднитъ които искаха да помогнатъ на Сотира, а другитъ пѣкъ отказваха.

Учителътъ Велиновъ и Сотиръ се раздѣлиха, Тѣжни и мѣчаливи, укрили въ себе си една и сж-ща мѣка...

— Азъ искахъ да ѣстана художничка, но нѣ-

Недавна съобщиха пазарище на дърва по на общината сж площада до дивизион-тендантство и тоя на Веднага съ това решение щинага следваше друго решение — да се подѣржане чистотата пазарища. Възможно е такава наредба, но до още не се вижда прил-

Само КАРТЕЛА най - голѣмъ деп-отъ отлежали ю-български аромат-тютюни и затова най - доброкачеств-обезпрашени циг-отъ които не касе-

Поминалъ сѣ е днесъ бѣ погребанъ нашия добъръ абонатъ тель г. Ив. Бабачевъ — тѣръ, печатарски работ-Беднитъ отъ първа-тегория, по случай го-праздникъ, се подпомогна-отъ общината. Раздаде се-месо, хлѣбъ и др.